

Mai con lớn

Mai con lớn khắp nơi toàn người Hán
Tiếng Việt mình, nói nhỏ nhé con ơi
Dù mình sống trên quê hương, đất Tổ
Nhưng ai đông hơn sẽ thành chủ, con à!
Mai con lớn lấy chồng sao tránh khỏi
Bọn Hán kia tìm mọi cách “gieo nòi”
Còn trai Việt thoát sao đời nô lệ?
Chẳng biết lúc nào mất nội tạng, con ơi!
Mai con lớn, chữ mình con quên hết
Khắp nơi nơi toàn kiểu chữ tượng hình
Sử sách Việt sẽ ngày càng mai một
Ai nhớ từng có Âu Lạc với Văn Lang!
Mai con lớn đến nơi nào cũng cúi
Xứ mình nhưng chẳng dám ngẩng cao đầu
Vào quán xá nhớ nép mình trong góc kẹt
Đừng tranh ăn với lũ đói bên Tàu!
Mai con lớn những nơi nào đẹp nhất
Hà Long, Ninh Bình, Đà Lạt, Phong Nha...
... và nhiều chỗ con đừng héo lánh

Người Việt ta không tới đó nữa con à!
Mai con lớn những kinh đô, thành quách
Những tượng thờ tiên tổ, các Hùng Vương
Những ngôi miếu tôn vinh Bà Trưng, Bà Triệu
Sẽ bị đập tan, lăn lóc giữa hoang tàn!
Mai con lớn, đồ ăn toàn bản, độc
Của ngon đều bị tước hết con ơi
Mai con lớn biển, sông, hồ nhiễm độc
Nước thải phương xa không ngớt đổ về!
Mai con lớn xin con đừng òa khóc
Hận tiền nhân sao nở để cháu con mình
Sống trong lòng giặc thử không dám thử
Vì thời của mẹ cha, ai cũng chỉ muốn “được yên bình”!
Mai con lớn xin con đừng hờn trách
Tổ tiên hèn với giặc, ác với cháu con
Con hãy hiểu ngày hôm nay ai cũng nói
“Ta không đòi được đất thì để con cháu ta đòi”!
Mai con lớn xin con đừng phần hận
“Ngày xưa giặc chưa vào sao câm nín, im ru?
Nay giặc ở khắp mọi miền bờ cõi
Bắt cháu con đòi, nghe có lọt tai không?!”
Mai con lớn, thôi mẹ không nghĩ nữa...
Chỉ mong bình minh đến thật mau...
Và tất cả chỉ là cơn ác mộng
Xin Thiên cơ ban tặng một phép màu...